377R2103

Nr L 246/12 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 27.9.77

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2103/77

av den 23 september 1977

om föreskrifter om interventionsorgans uppköp av socker som framställts av sockerbetor och sockerrör som odlats inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3330/74 av den 19 december 1974 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker([1]) senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1110/77([2]), särskilt artiklarna 9.6, 11.3 och 34 i denna, och

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EEG) nr 447/68 av den 9 april 1968 om allmänna bestämmelser för interventionsköp av socker([3]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1359/77([4]), anges – förutom bestämmelser av allmän karaktär – bland annat att ett interventionsorgan när det accepterar ett anbud om interventionsköp kan ställa som villkor att ett lagringskontrakt tecknas mellan interventionsorganet och säljaren och att kontraktet kan ge interventionsorganet rätt att köpa upp socker som erbjuds av en handelsidkare som är specialiserad i sockerbranschen och som godkänts som sådan. Tillämpningsföreskrifterna för detta finns i kommissionens förordning (EEG) nr 1280/71 av den 18 juni 1971 om närmare bestämmelser för interventionsorgans uppköp av socker([5]) senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1763/76([6]). Förordning (EEG) nr 1280/71 har ändrats flera gånger. Det är nu nödvändigt att göra fler ändringar, särskilt som betydande svårigheter har uppstått till följd av den utlagringskapacitet som interventionsorganen har fått tillgång till i vissa medlemsstater. För tydlighets skull bör därför tillämpnings-föreskrifterna för interventionsköp nu sammanställas i en ny förordning.

I förordning (EEG) nr 447/68 fastställs bland annat att ett anbud endast är giltigt om sockret är lagrat i en godkänd lagerlokal då anbudet lämnas samt att det kan föreskrivas att interventionsorganet skall köpa upp socker från en specialiserad handelsidkare inom sockerbranschen som godkänts av den medlemsstat där han är etablerad. Denna möjlighet omvandlades till gällande rätt genom kommissionens förordning (EEG) nr 1281/71 av den 18 juni 1971 om interventionsorgans uppköp av socker som erbjuds av handelsidkare som är specialiserade i sockerbranschen([7]) och bör innefattas i den här förordningen.

När det gäller att bevilja respektive återkalla godkännanden av lagerlokaler bör hänsyn tas till kraven på tillfredsställande lagring och lättillgänglighet av sockret för avhämtning, till det geografiska läget och till den utlagringskapacitet och i förekommande fall förpackningskapacitet som garanteras av sökanden i samband med avhämtningen av det socker som erbjudits.

I och med att interventionssystemet utvidgats till att omfatta specialiserade handelsidkare inom sockerbranschen är det nödvändigt att när godkännande beviljas respektive återkallas fastställa objektiva kriterier för denna hantering, särskilt då det rör sig om en väsentlig andel av sockerhandeln. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att ställa ytterligare villkor och att dra tillbaka godkännanden om sådana villkor inte uppfylls. Det är önskvärt att bestämmelser fastställs om att kommissionen skall underrättas när godkännanden beviljas, förnyas eller återkallas.

Socker som är av så dålig kvalitet att det kan bli svårt att avsätta och kan förväntas bli förstört under lagringen bör inte accepteras för interventionsköp.

För att underlätta administrationen av interventionsköp bör socker erbjudas i partier och det bör definieras vad som avses med ett parti, särskilt vilken kvantitet som omfattas.

Interventionsorganet behöver fullständigt faktaunderlag för att kunna bedöma om ett anbud om köp uppfyller alla villkor. Den som lämnar anbudet måste således lämna alla nödvändiga upplysningar.

Interventionsorganet har rätt att som villkor för att acceptera ett anbud begära att ett lagringsavtal sluts med säljaren. För att få en viss enhetlighet bör det fastställas

([1]) EGT nrL 359, 31.12.1974, s. 1.
([2]) EGT nr L 134, 28.5.1977, s. 1.
([3]) EGT nr L 91, 12.4.1968, s. 5.
([4]) EGT nr L 156, 25.6.1977, s. 7.
([5]) EGT nr L 133, 19.6.1971, s. 34.
([6]) EGT nr L 197, 23.7.1976, s. 32.
([7]) EGT nr L 133, 19.6.1971, s. 42.

vilka viktigare bestämmelser, särskilt avseende giltighetstid, som sådana kontrakt skall innehålla.

Godkända silor och lagerlokaler måste erbjuda bästa möjliga lagringsvillkor för socker. Det anses allmänt att socker utan att bli förstört kan lagras i ungefär 12 månader om lagringsförhållandena uppfyller alla krav. När det gäller lagringskontrakt i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 447/68 bör därför säljaren, oavsett när äganderätten övergår, ansvara för sockerkvaliteten under en period som normalt inte överstiger 12 månader.

Enligt artikel 9.6 i förordning (EEG) nr 3330/74 skall i tillämpningsföreskrifterna fastställas att tabeller bör upprättas över tillägg till respektive avdrag från interventionspriserna i förhållande till kvaliteten på det erbjudna sockret. För att sådana tabeller skall kunna upprättas måste socker indelas i kategorier efter kvalitet. Denna klassificering och de prisförändringar som blir följden kan göras på grundval av de objektiva data som allmänt används i handeln.

För att undvika all diskriminering av berörda parter och med beaktande av administrativ praxis i medlemsstaterna bör det fastställas enhetliga regler, särskilt vad gäller tidsfrister, för betalning och avhämtning av varorna, oavsett om lagringskontrakt finns eller ej.

Försäljning till ett interventionsorgan betraktas inte som en transaktion som berättigar till ersättning för lagringskostnaderna för socker. Den avgift som tas ut enligt bestämmelserna om ersättning betalas ut först då interventionsorganet säljer sockret. Det måste därför fastställas att om en säljare som erbjuder socker till ett interventionsorgan redan har betalat en sådan avgift, skall interventionsorganet i sin tur betala motsvarande belopp till säljaren.

Det kan med hänsyn till den vidare hanteringen vara nödvändigt att socker som erbjuds för interventionsköp levereras i säckar. Interventionsorganet bör därför ges möjlighet att begära att förpackningen görs enligt de regler som allmänt gäller inom handeln och interventionsorganet bör då betala förpackningen enligt ett standardbelopp.

När ett interventionsorgan begär en viss typ av förpackning avser standardbeloppet säckar i perfekt skick. Därför bör det fastställas att när ett lagringskontrakt teknas skall kostnaderna för förpackningen bestämmas med hänsyn till säckarnas skick.

Kommissionens förordning (EEG) nr 1265/69 av den 1 juli 1969 om fastställande av metoder för att bestämma kvalitet på socker som köpts upp av interventionsorgan[1] är begränsad till det tekniska tillvägagångssättet. Eftersom dessutom de metoder som anges där inte ger exakt rättvisande resultat, måste man räkna med en felmarginal. Lämpliga skiljeförfaranden måste också införas för att lösa de tvister som kan uppstå vid jämförelse av motstridiga analysresultat.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING 1

Godkännanden

Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 kan godkännande enligt artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 447/68 endast beviljas för silor eller lagerlokaler som uppfyller följande krav:

a) Lagringsförhållandena skall motsvara kraven på tillfredsställande lagring av sockret.

b) Silon eller lagerlokalen skall vara så belägen att god möjlighet finns till avhämtning av sockret.

c) Silon eller lagerlokalen skall ligga vid ett raffinaderi eller i ett område där socker produceras.

2. Godkännanden av silor eller lagerlokaler enligt punkt 1 skall bara beviljas enligt följande:

a) När det gäller silo avsedd för lagring i bulk och utrustad med förpackningsanläggning skall godkännande beviljas för en kvantitet som inte överstiger 50 gånger dess dagskapacitet för förpackning – avseende säckar i enlighet med artikel 17.2 – och för utlagring, under förutsättning att sökanden ställer denna kapacitet till förfogande åt interventionsorganet i fråga vid avhämt-ningen.

b) När det gäller lagerlokal för lagring av socker förpackat i säckar skall godkännande beviljas för en total kvantitet som inte överstiger 50 gånger dagskapaciteten för socker som förpackats i säckar enligt artikel 17.2, under förutsättning att sökanden ställer denna kapacitet till förfogande åt interventionsorganet i fråga vid avhämtningen.

[1] EGT nr L 163, 4.7.1969, s. 1.

3. Efter ansökan från berörd part skall godkännande beviljas för sådana silos eller lagerlokaler som enligt interventionsorganets mening motsvarar de krav som anges i punkt 1. Ett godkännande kan dock begränsas till att gälla silos eller lagerlokaler som redan tidigare använts för lagring av socker.

Godkännandet skall särskilt ange vilken kvantitet som avses, den dagliga utlagringskapaciteten och i förekommande fall den förpackningskapacitet som avses i punkt 2 a.

4. Godkännandet skall återkallas om något av villkoren i punkt 1 eller 2 inte längre uppfylls.

5. Godkännandet skall beviljas eller återkallas av interventionsorganet.

Artikel 2

1. Interventionsorganen skall enligt gällande bestämmelser köpa upp socker som erbjuds dem av handelsidkare som är specialiserade i sockerbranschen.

2. Specialiserad i sockerbranschen i den betydelse som avses i artikel 2.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 447/68 anses den handelsidkare vara som uppfyller följande kriterier:

a) En av de huvudsakliga aktiviteterna är partihandel med socker, och handelsidkarna köper eller kan förväntas köpa minst 10 000 ton socker från gemenskapen under ett regleringsår för socker.

b) Handelsidkaren bedriver inte detaljhandel med socker.

3. Om inget annat följer av följande punkter skall berörd medlemsstat bevilja godkännande enligt artikel 2.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 447/68 till varje sökande som för regleringsåret i fråga uppfyller eller bedöms kunna uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 skall godkännandet beviljas för ett bestämt regleringsår.

Det skall förnyas för följande regleringsår om sökanden kan fortsätta att betraktas som specialiserad i sockerbranschen under det året.

5. En medlemsstat kan införa ytterligare villkor för att bevilja godkännande. Ett godkännande kan också återkallas om det visar sig att den som fått godkännandet inte längre uppfyller sådana ytterligare villkor eller inte längre är i stånd att uppfylla dem.

6. Ett godkännande skall återkallas om det visar sig att den som fått godkännandet inte längre uppfyller eller inte längre är i stånd att uppfylla de villkor som fastställs i punkt 2.

Ett godkännande kan beviljas, förnyas eller återkallas under loppet av ett regleringsår men utan retroaktiv verkan.

7. Åtgärder som vidtas enligt denna artikel vad gäller att bevilja, förnya eller återkalla godkännanden skall meddelas skriftligen till berörd part efter det att kommissionen har underrättats av medlemsstaten i fråga.

AVDELNING 2

Anbud

Artikel 3

Socker som erbjuds för interventionsköp skall uppfylla följande krav:

1. Det skall ha producerats under det regleringsår då det erbjuds.

   Socker som producerats under det närmast föregående regleringsåret kan dock erbjudas

   — till och med påföljande 31 augusti i Italien,

   — till och med påföljande 30 september i övriga europeiska områden inom gemenskapen.

2. Det skall vara kristalliserat.

3. När det gäller vitsocker skall det vara av god och sedvanlig handelskvalitet, lätt flytande och med en fukthalt som inte överstiger 0,06 %.

4. När det gäller råsocker skall det vara av god och sedvanlig handelskvalitet med ett utbyte på minst 89 % efter uträkning enligt artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68([1]).

   Dessutom gäller följande:

   a) Rörråsocker skall ha en säkerhetsfaktor som inte överstiger 0,30.

   b) Betråsocker skall ha

      — ett pH-värde som inte understiger 7,9 då anbudet accepteras,

      — en invertsockerhalt som inte överstiger 0,07 %,

      — en temperatur som inte medför någon risk för kvalitetsförsämring,

      — en säkerhetsfaktor som inte överstiger 0,45 när polarisationsgraden är 97 eller högre,

      eller

      — en fukthalt som inte överstiger 1,4 % när polarisationsgraden understiger 97.

   Säkerhetsfaktorn skall räknas ut genom att sockrets procentuella fukthalt divideras med skillnaden mellan 100 och polarisationsgraden i sockret i fråga.

([1]) EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3.

Artikel 4

Endast socker som inte tidigare varit föremål för interventionsköp, och som ägs av anbudsgivaren, kan erbjudas för interventionsköp.

Artikel 5

1. Alla anbud om interventionsköp av socker skall avse partier.

2. I denna förordning avses med *parti* en kvantitet på 500 ton socker av enhetlig kvalitet och förpackning och som lagras på ett och samma ställe. Om en större kvantitet erbjuds skall den mängd som överstiger 500 ton eller en multipel därav utgöra ett parti.

Artikel 6

1. Ett anbud som lämnas till ett interventionsorgan skall innehålla uppgifter om

a) namn och adress till anbudsgivaren,

b) lagerlokal där sockret lagras då anbudet lämnas,

c) utlagringskapaciteten och i förekommande fall förpackningskapaciteten som garanteras för avhämtningen av det erbjudna sockret,

d) det erbjudna sockrets nettokvantitet,

e) typ och kvalitet på det erbjudna sockret och vilket regleringsår det producerats,

f) förpackningstyp,

g) huruvida anbudsgivaren är beredd att teckna ett lagringskontrakt med interventionsorganet för det erbjudna sockret.

2. Interventionsorganet kan begära ytterligare upplysningar.

3. Anbudsgivaren skall tillsammans med anbudet lämna ett intyg om att sockret i fråga inte tidigare varit föremål för interventionsköp, att han är ägare till sockret och att det motsvarar de krav som anges i artikel 3.1.

Artikel 7

1. Anbudet skall vara giltigt under en period av tre veckor från den dag det lämnas.

Det kan dock dras tillbaka under den tiden om interventionsorganet samtycker till detta.

2. Interventionsorganet skall granska anbudet och acceptera det senast i slutet av den tidsperiod som anges i punkt 1 och skall samtidigt ange om det är nödvändigt att teckna ett lagringskontrakt.

Interventionsorganet skall emellertid avslå anbudet om

— granskningen visar att något av de krav som ställts inte uppfylls, eller om

— anbudsgivaren inte är beredd att teckna ett lagringskontrakt gällande den silo eller lagerlokal där sockret finns när det erbjuds om interventionsorganet anser ett sådant kontrakt nödvändigt.

I denna förordning avses med *lagringskontrakt* ett kontrakt enligt artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 447/68.

3. Uppköpskontraktet skall innehålla uppgift om förpackningstyp för sockret i fråga. Det kan dessutom innehålla ett förbehåll om att interventionsorganet får begära att en eller flera av förpackningstyperna enligt artikel 17.2 används vid avhämtningen.

4. Uppköpskontraktet kan endast sägas upp genom ömsesidig överenskommelse och före avhämtningen av sockret.

AVDELNING III

Lagringskontrakt

Artikel 8

1. Ett lagringskontrakt skall särskilt innehålla följande bestämmelser:

a) Kontraktets giltighetstid.

b) Interventionsorganet har rätt att säga upp kontraktet med 10 dagars varsel och uppsägningen träder i kraft efter 10 dagar.

c) Interventionsorganet har rätt att förlänga kontraktet under tillräckligt lång tid för att kunna avhämta sockret om det anser att motparten inte har uppfyllt sina åtaganden enligt artikel 1.2.

d) Vilket belopp som skall betalas av interventionsorganet för lagringskostnaderna.

e) Säljaren har skyldighet att på egen bekostnad lasta sockret på transportmedel som anvisas av interventionsorganet.

2. Med undantag för bestämmelsen i punkt 1 c skall följande giltighetstider för lagringskontrakt gälla:

a) För anbud som accepteras mellan den 1 oktober och nästföljande 30 juni är kontraktet giltigt från och med den dag då anbudet accepteras till och med nästföljande 30 september.

b) För anbud som accepteras mellan den 1 juli och nästföljande 30 september är kontraktet giltigt från och med den dag då anbudet accepteras till och med slutet av den sjätte månaden efter den månad då anbudet accepterades.

De kontraktstecknande parterna kan dock komma överens om längre giltighetstid.

3. Trots bestämmelserna i punkt 2 gäller följande ändringar av angivet datum:

a) För alla områden i Italien och för det franska departementet Réunion ersätts

— den 1 juli med den 1 oktober,

— den 31 mars med den 30 juni,

— den 30 juni med den 30 september,

— den 1 april med den 1 juli.

b) För de franska departementen Guadeloupe och Martinique ersätts

— den 1 januari med den 1 oktober,

— den 30 september med den 30 juni,

— den 31 december med den 30 september,

— den 1 oktober med den 1 juli.

4. Interventionsorganet bär lagringskostnaderna från början av den tiodagarsperiod då förskottsbetalning görs till den dag då kontraktet upphör att gälla.

5. Dessa lagringskostnader får inte överstiga ett för varje regleringsår fastställt belopp per 100 kg och per tiodagarsperiod när det gäller socker som lagras i sockerfabrikers silor eller lagerlokaler. Interventionsorganet får dock höja det i första stycket avsedda beloppet med högst 35 % – under särskilda omständigheter med högst 50 % – om sockret lagras i silor eller lagerlokaler som hyrs utanför sockerfabriken av anbudsgivaren.

6. I denna artikel avses med *tiodagarsperiod* en av de följande perioderna i en kalendermånad: från den 1 till den 10, från den 11 till den 20, eller från den 21 till månadens slut.

Artikel 9

1. Äganderätten till socker som är föremål för lagringskontrakt skall övergå samtidigt som förskottsbetalning för sockret görs.

2. Säljaren skall ansvara för kvaliteten på socker som avses i punkt 1 tills sockret avhämtats.

Artikel 10

Om det konstateras att sockret eller en del av det inte uppfyller de kvalitetskrav som anges i artikel 3 skall säljaren utan dröjsmål ersätta den kvantitet det gäller med en motsvarande kvantitet som uppfyller kraven.

AVDELNING 4

Uppköpspris

Artikel 11

1. Vitsocker skall delas in i fyra kategorier.

2. Vitsocker av standardkvalitet skall tillhöra kategori 2.

3. Socker av kategori 1 skall vara av högre kvalitet än standardkvalitet, och socker av kategori 3 och 4 skall vara av lägre kvalitet än standardkvalitet.

Artikel 12

1. Socker av kategori 1 skall ha följande egenskaper:

a) God, sedvanlig handelskvalitet, torrt, jämnstora och lätt flytande kristaller.

b) Maximal fukthalt 0,06 %.

c) Maximal invertsockerhalt 0,04 %.

d) Dessutom kännetecknas socker av kategori 1 av att det antal poäng som bestäms enligt punkt 2 inte sammanlagt överstiger 8 eller i övrigt överstiger poäng enligt följande:

— 6 för halten av aska.

— 4 för färgtyp som bestäms enligt den metod som används vid Institutet för lantbruksteknologi och sockerindustri i Braunschweig, i det följande kallad Braunschweigmetoden.

— 3 för färgen på sockerlösningen, beräknat enligt den metod som används av International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis, i det följande kallad ICUMSA-metoden.

2. Ett poäng räknas per

a) 0,0018 % halt av aska beräknat enligt ICUMSA-metoden vid 28 Brix,

b) 0,5 färgtypsenheter beräknat enligt Braunschweigmetoden,

c) 7,5 färgenheter på lösningen beräknat enligt ICUMSA-metoden.

3. Socker av kategori 3 skall ha följande egenskaper:

a) God och normal handelskvalitet, torrt, jämnstora och lätt flytande kristaller.

b) Polarisation minst 99,7 °S.

c) Fukthalt högst 0,06 %.

d) Invertsockerhalt högst 0,04 %.

e) Färgtyp högst nr 6 beräknat enligt Braunschweigmetoden.

4. Till kategori 4 räknas socker som inte räknas till någon av kategorierna 1, 2 eller 3.

Artikel 13

Interventionspriset för 100 kg vitsocker sänks med

1. 0,50 beräkningsenheter för socker av kategori 3,

2. 0,90 beräkningsenheter för socker av kategori 4.

Artikel 14

1. Interventionspriset för 100 kg råsocker förändras enligt följande:

a) Priset höjs när utbytet för sockret är högre än 92 %.

b) Priset sänks när utbytet för sockret är lägre än 92 %.

2. Pristillägget eller prisavdraget uttryckt i beräkningsenheter per 100 kg skall vara lika med skillnaden mellan utbytet för råsocker och 92 %, multiplicerad med 0,03 för varje 0,1 %.

3. Utbytet för råsocker skall räknas ut i enlighet med artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68.

4. För de regioner inom gemenskapen där det nu betalas ut ett kvalitetsbidrag när råsocker säljs efter raffinering skall berörda interventionsorgan – utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 – betala ut ett sådant bidrag i enlighet med punkt 5.

5. Före varje regleringsår för socker skall det fastställas vilka regioner som avses enligt punkt 4 och vilka bidrag som skall betalas per 100 kg råsocker, uttryckt i motsvarande mängd vitsocker.

Artikel 15

1. Om inget lagringskontrakt slutits skall betalning för det uppköpta sockret göras inom 8 veckor från den dag då anbudet lämnades.

Om parterna efter denna period ännu inte fått slutresultaten av analyserna enligt artikel 18, skall emellertid en förskottsbetalning genast göras, vilken skall motsvara 95 % av det beräknade värdet av det avhämtade sockret enligt interventionspriset i fråga, plus eventuella förpackningskostnader.

2. Om ett lagringskontrakt har tecknats skall interventionsorganet inom 8 veckor från den dag då anbudet lämnades göra en förskottsbetalning med ett belopp som beräknas på grundval av de uppgifter som finns i anbudet och på uppköpspriset.

Villkoret för en sådan förskottsbetalning är att säljaren lämnar en säkerhet som motsvarar 5 % av ovannämnda belopp och som utgör en garanti för att de uppgifter som finns i anbudet är korrekta.

3. Så snart slutgiltig vikt fastställts och slutresultaten av analyserna är färdiga skall interventionsorganet betala resterande belopp exklusive förpackningskostnader, som skall betalas när säckarnas tillstånd har bedömts.

Om det när vikten har fastställts och de slutliga analysresultaten föreligger visar sig att det finns avvikelser i förhållande till de upplysningar som lämnats i anbudet, skall detta beaktas när slutbetalning sker, särskilt avseende bestämmelserna i artiklarna 13 och 14.

4. Förutom vid force majeure skall den i punkt 2 angivna säkerheten frisläppas endast i följande fall:

a) Om den slutgiltigt fastställda vikten och slutresultaten av analyserna inte föranleder en prisreduktion för det uppköpta sockret.

b) Om säljaren inom 3 veckor från den dag han tar emot en anhållan återbetalar den del av förskottsbetalningen enligt punkt 2, vilken eventuellt överstiger det belopp han är berättigad till.

Säkerheten skall frisläppas genast.

5. Om en avgift för lagringskostnader i enlighet med artikel 8.1 a i förordning (EEG) nr 3330/74 redan tagits ut för socker som accepterats av interventionsorganet, skall interventionsorganet på begäran av säljaren och mot att denne uppvisar ett intyg om att avgiften erlagts, förutom uppköpspriset betala ett belopp som motsvarar uttagen avgift för sockret i fråga. Betalningen av detta belopp skall ske samtidigt med betalningen eller förskottsbetalningen enligt punkterna 1 och 2.

AVDELNING V

Avhämtning

Artikel 16

1. Om inte annat avtalats mellan interventionsorganet och säljaren skall sockret bli kvar i silon eller lagerlokalen där det lagrades när anbudet lämnades tills avhämtningen sker.

2. Avhämtningen skall ske i närvaro av säljaren eller hans representant.

3. Det uppköpta sockret skall inför avhämtningen lastas av säljaren på det transportmedel som bestäms av interventionsorganet.

4. Om det uppköpta sockret inte är föremål för lagringskontrakt skall avhämtningen ske inom 7 veckor från den dag då anbudet lämnades.

5. Om det uppköpta sockret är föremål för lagringskontrakt skall avhämtningen ske senast den dag då kontraktet löper ut. Genom överenskommelse med lagerinnehavaren får dock interventionsorganet bestämma att sockret avhämtas efter det att kontraktet löper u

I så fall gäller följande:

— Interventionsorganet skall på egen bekostnad och innan kontraktet löper ut se till att experter enligt artikel 18 tar de prover som anges där och kontrollerar vikten.

— Interventionsorganet skall betala resterande belopp enligt artikel 15.3.

— Interventionsorganet kan efter ansökan från säljaren befria denne från skyldigheten att lasta det uppköpta sockret mot att säljaren betalar kostnaderna för detta.

Kostnaderna skall beräknas efter de tariffer som gäller den dag då det ursprungliga lagringskontraktet löper ut.

Artikel 17

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4 skall säljaren leverera sockret i bulk.

2. Interventionsorganet kan begära att sockret levereras i en eller flera av följande typer av förpackningar med nettokapacitet på 50 kg:

a) Oanvända jutesäckar med minimivikten 450 g fodrade med polyeten av minst 0,04 mm tjocklek.

b) Oanvända jutesäckar med minimivikten 420 g fodrade med polyeten av minst 0,05 mm tjocklek.

3. När interventionsorganet begär en eller flera av de förpackningstyper som anges i punkt 2 skall det bära kostnaderna för sådan förpackning. I god tid före avhämtningen av sockret skall interventionsorganet meddela säljaren vilken typ eller vilka typer av förpackning som begärs.

Dessa kostnader skall fastställas för varje regleringsår för socker till ett fast belopp per 100 kg.

4. Interventionsorganet kan acceptera att socker levereras i en annan typ av förpackning än de som anges i punkt 2. I så fall skall interventionsorganet inte bära kostnaderna för förpackningen och säljaren skall vara skyldig att leverera sockret i bulk på egen bekostnad vid avhämtningen om inte säljaren har träffat en överenskommelse om förpackning med den part som senare kommer att köpa sockret av interventionsorganet.

Artikel 18

1. Vid avhämtningen skall fyra prover tas för analys av antingen experter som godkänts av behöriga myndigheter inom berörda medlemsstater eller av experter som interventionsorganet och säljaren enats om. Ett prov skall tas för vardera parten. De två andra proverna förvaras av experten eller av ett laboratorium som godkänts av behöriga myndigheter.

Varje prov skall analyseras två gånger och medelvärdet av de två resultaten skall anses utgöra analysresultat för provet i fråga.

2. Om det uppstår en tvist mellan parterna om vilken kategori det uppköpta sockret tillhör, skall följande regler gälla:

a) Det aritmetiska medelvärdet av de båda analysresultaten skall avgöra vilken kategori sockret tillhör om skillnaden mellan de analyser som gjorts av säljaren och de som gjorts av köparen

— när det gäller socker av kategori 1 inte är större än 1 poäng för var och en av de egenskaper som anges i artikel 12.1 d, eller

— när det gäller socker av kategori 2 inte är större än 2 poäng för var och en av de egenskaper som anger kategoritillhörighet och som anges i antal poäng.

På begäran av endera kontraktsparten skall emellertid en opartisk skiljeanalys utföras av ett laboratorium i enlighet med punkt 1. I så fall gäller det aritmetiska medelvärdet av skiljeanalysen och antingen säljarens eller köparens analys – beroende på vilken av dem som ligger närmast skiljeanalysen.

Det medelvärde man då får fram blir avgörande för vilken kategori sockret skall anses tillhöra. Om resultatet av skiljeanalysen visar sig ligga mitt emellan säljarens och köparens analyser, blir skiljeanalysen avgörande för kategoribestämningen.

b) Om skillnaden är större än den som anges i första respektive andra strecksatsen i punkt a första stycket, skall en skiljeanalys genomföras av ett laboratorium som godkänts av behöriga myndigheter. I så fall skall de bestämmelser gälla som anges i punkt a andra stycket.

c) När det gäller tvister rörande den övre gränsen för färgtyp på socker av kategori 3, polarisation, fukthalt eller invertsockerhalt skall samma förfarande tillämpas som i punkterna 2 a och 2 b. Skillnaderna som anges i punkt 2 a skall dock ersättas enligt följande:

— 1,0 enhet av färgtyp på socker av kategori 3.

— 0,2 °S för polarisation.

— 0,02 % för fukthalt.

— 0,01 % för invertsockerhalt.

3. Kostnaderna för en skiljeanalys skall betalas enligt följande:

a) En analys enligt punkt 2 a andra stycket skall betalas av den part som begär analysen.

b) Kostnaderna för en analys enligt punkt 2 b skall delas lika mellan interventionsorganet och säljaren.

Artikel 19

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 16.5 skall experterna som avses i artikel 18 vid tillfället för avhämtningen kontrollera vikten på det sålda sockret.

Säljaren skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för experterna att kontrollera vikten och att ta prover.

2. Kostnaderna för viktkontrollen skall bäras av säljaren.

3. Kostnaderna för experterna som skall kontrollera vikten och ta proverna skall bäras av interventionsorganet.

AVDELNING 6

Slutbestämmelser

Artikel 20

1. Förordningarna (EEG) nr 1280/71 och (EEG) nr 1281/71 skall härmed upphöra att gälla. Emellertid skall förordning (EEG) 1280/71 fortsätta att tillämpas när det gäller anbud om interventionsköp som accepterats innan den här förordningen träder i kraft.

2. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 1280/71 i förordningarna (EEG) nr 1265/69 och (EEG) nr 258/72 skall betraktas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i den här förordningen.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Emellertid skall artikel 3.1 inte tillämpas på sådant socker som har producerats före regleringsåret för socker 1977/78.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 september 1977.

På kommissionens vägnar
FINN GUNDELACH
Vice ordförande